

F. t. 1. om forsvarets ordning (personellet ved værnene m. v.).

- løjtnant af 1. grad af reserven, premierløjtnant, søløjtnant og flyverløjtnant af specialgruppen.
- b) løjtnant af reserven og overfenrik,
- c) sekondløjtnant, søløjtnant og flyverløjtnant af 2. grad, søløjtnant og flyverløjtnant af 2. grad af reserven,
- d) fenrik.

Det bemærkes, at der ved ovenstående intet vil være ændret ved de beføjelser, som måtte blive tillagt løjtnanter af reserven samt sekondløjtnanter, søløjtnanter og flyverløjtnanter af 2. grad i disses egenskab af næstkommanderende ved underafdelinger, vagtchefer m. v., hvor de pågældendes øjeblikkelige tjenstlige stilling medfører, at de fører kommando over blandt andet overfenriker.

Kornetgraden er foreslået afskaffet, idet den i hovedsagen erstattes af sergentgraden.

Til oversergenter påregnes udnævnt sergenter, der antages til frivillig tjeneste på kontraktmæssige vilkår. Der er herved skabt en ønskelig distinktion mellem denne kategori af befalingsmænd og de sergenter, der forretter pligtig tjeneste inden for værnepligtens rammer (indtil en samlet tjenestetid ved forsvaret af 24 måneder).

I loven af 7. maj 1937 om søværnets ordning er søløjtnantsgraden opdelt i 2 kategorier: Søløjtnanter af II. grad og søløjtnanter af I. grad. Denne bestemmelse er foreslået opretholdt i søværnet.

Den hidtidige grad sekondløjtnant i hæren er efter forslaget fremtidig kun tænkt anvendt for befalingsmænd, der har gennemgået hærens officersskole.

Denne grad er tillige foreslået anvendt i søværnet og flyvevåbnets reserve som laveste grad for befalingsmænd, der enten har gennemgået en reserveofficersuddannelse eller har afsluttet uddannelsen på flyveskolen.

Den i søværnet hidtil gældende ordning, hvorefter der uddannes en særlig kategori af officerer, kystofficerer, er foreslået ophævet; officerer til flåden og kystbefæstningen vil fremtidig blive uddannet på samme skole, søværnets officersskole, og være placeret i een og samme gruppe. Hovedparten af nuværende kystofficerer, hovedsagelig de på kontrakt til vedvarende tjeneste antagne, vil, hvor høj alder m. v. ikke træder hindrende i vejen herfor, blive overført til søofficersgruppens linie og herefter på lige fod med øvrige søofficerer i linien kunne avancere til højere stillinger i søværnet.

Det tilsigtes at skabe en mobiliseringsreserve af officerer ved kystbefæstningen på tilsvarende måde som ved hæren, medens

det ikke er tanken som nu at antage disse befalingsmænd på kontrakt til vedvarende tjeneste.

Betegnelserne stabsmaskinmester, maskinmester af 1., 2. og 3. grad samt undermaskinmester af 1. og 2. grad er foreslået ændret til henholdsvis maskincommandør, maskincommandørkaptajn, maskinkaptajn, maskinkaptajnløjtnant, maskinløjtnant af 1. og 2. grad; dette er anset for ønskeligt for at skabe større ensartethed for de forskellige officersbetegnelser og er særligt motiveret ved, at betegnelserne for befalingsmænd af specialofficersgruppen har fået tilsvarende betegnelser som øvrige officerer af linien.

Det forudsættes, at ændringen i stillingsbetegnelsen ikke medfører ændringer i den hidtidige placering i lønningsmæssig henseende, der således vil blive

maskincommandør	9600—10500
maskincommandørkaptajn	6720— 7200
maskinkaptajn	6000— 6600
maskinkaptajnløjtnant	5040— 5760
maskinløjtnant I	3900— 4860
maskinløjtnant II	3180— 4020

Det bemærkes dog, at den øverste stilling i gruppen, den nuværende stabsmaskinmester, er foreslået overført fra lønningsklasse 7800—9000 til 9600—10500.

Flyvevåbnets og korpsets gradsbetegnelser m. v. er søgt holdt i overensstemmelse med det for de øvrige værn foreslåede, idet dog de særlige betegnelser for lægekorpsets lægepersonel er bibeholdt.

Det er iøvrigt tanken at gøre forholdene for tilsvarende personelgrupper i værn og korps så ensartede som muligt. Det er således bl. a. hensigten ved fastsættelsen af normeringstallene at udligne lønningsmæssige forskelligheder for hærens og søværnets officerer af linien.

Flyvevåbnets særlige forhold vil dog formodentlig medføre, at dette våben i den omhandlede henseende i flere tilfælde må indtage en særstilling.

Til § 4.

Det må antages, at forholdene kan gøre det ønskeligt, at der ikke alene — som hidtil — for hærens, men også for de andre værns m. fl.s vedkommende er hjemmel til at genindkalde mandskabet til fortsatte øvelser.

Den foreslåede bestemmelse om adgang til at indkalde til mønstring tager bl. a. sigte på den situation, at det af beredskabsmæssige grunde kan være formålstjenligt at hjemsende mandskab med udrustning.

Til § 5.

Bestemmelserne er i hovedsagen i overens-